

בשם יי אל עולם

ספר

צוואתך בתרוזים

חלק

יום הכיפורים

נלקט ע"י

יצחק לאווי

מהדורת

ערב יום הכיפורים תשנ"ה

אבויה אבא היה מגדולי הדור
וכשבא למולני קרא לכל גדולי ירושלים,
וקרא לרבי אליעזר ורבי יהושע עמהן.
וכשאכלו ושתו שרון, אלין אמרין מזמורין ואלין אמרין
אלפבטרין.

אמר רבי אליעזר לרבי יהושע: אלין עסיקין בדידהון
ואילין בדידהון, ואנן לית אנן עסיקין בדידן?

מיד התחילו בתורה,

ומן התורה לנביאים,

ומן הנביאים לכתובים,

והיו הדברים שמחים כנתינתן מסיני,

והיה האש מלהטת סביבותיהן.

עלה אבויה אבא, אמר להן: רבותי, מפני מה באתם
לשרוף ביתי?

אמרו לו: חס ושלום,

עסוקים היינו בתורה,

ומן התורה לנביאים,

ומנביאים לכתובים,

והיו הדברים שמחים כנתינתן מסיני,

והאש מלהטת סביבותינו.

עיקר נתינתן מסיני, לא באש נתנו? שנאמר **וההר בוער**
באש עד לב השמים (דברים ד' יא)

(ירושלמי חגיגה פרק ב. רות רבה פרשה ו)

תנו רבנן:

הקורא פסוק של שיר השירים ועושה אותו כמין זמר
והקורא פסוק בבית משתאות בלא זמנו

מביא רעה לעולם

מפני שהתורה חוגרת שק, ועומדת לפני הקב"ה,

ואומרת לפניו, "רבנו של עולם

עשאוני בניך ככנור שמנגנין בו לצים"

אמר לה: "בת, בשעה שאוכלין ושותין במה יתעסקו?"

אמרה לפניו:

"רבנו של עולם,

אם בעלי מקרא הן, יעסקו בתורה ובנביאים ובכתובים

אם בעלי משנה הן, יעסקו במשנה בהלכות ובהגדות

ואם בעלי תלמוד הן, יעסקו בהלכות פסח בפסח

בהלכות עצרת בעצרת.

בהלכות חג בחג".

העיד רבי שמעון בן אלעזר משום רבי שמעון בן חנניא:

כל הקורא פסוק בזמנו מביא טובה לעולם,

שנאמר (משלי טו, בג) **ודבר בעתו מה טוב.**

(סנהדרין קא, א)

תוכן

7	מבוא ליום הכיפורים
9	מקרא
11	מצוות המועדים בתורה
13	ואלה המשפטים: זמני שביתה
17	ספר הברית השנית
19	תורת כהנים: קדושת המועדים
29	קרבנות תמיד ומוסף
45	משנה תורה: מועדים
51	החודש השביעי
53	חודש האסיף בשלש הדגלים
55	פרטי החודש השביעי
59	עבודת יום הכיפורים
61	כפרת מזבח הקטורת אחת בשנה
65	מצוות כפרת הקדש
75	מצוות יום הכיפורים
79	יום הכיפורים של יובל
83	סליחה
85	מתן לוחות שניות וברית שלש עשרה מידות
91	סלחתי כדבריך
95	הפטרת שחרית
97	זה יום צום אבחרהו
101	קריאת מנחה
103	פרשת איסורי עריות
111	ספר יונה
113	שליחות יונה
115	יונה ביים
119	יונה בנינוה
121	יונה אחר נינוה

מבוא ליום הכיפורים

זמן תורה ביום הכיפורים

יום הכיפורים כמו ראש השנה זמן תפלה הוא, שאין לנו אלא תפלה אחת שאנו מתפללים בראש השנה וביום הכיפורים, ואמרו זמן תורה לחוד זמן תפלה לחוד. נדמה כי הספר של יום הכיפורים הוא המחזור ולא החומש או הגמרא. ואת המחזור מתפללים ולא לומדים. אך כאשר אנחנו מעמיקים לומדים אנחנו שאין חלוקה זו צודקת.

מיסודי יום הכיפורים עבודת כהן גדול במקדש, ועכשיו שאין לנו מקדש מסדרים אנחנו סדר עבודה בתפלה. תפלה זו הלא לימוד הוא, שכן אם אנחנו מסדרים אותו בלשון תפלה לפניו ולאחריו, מכל מקום מה תפלה יש בסיפור מעשי הכהן גדול, ואין ענין זה אלא מדין לימוד שכן קיבלנו כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה. אם כן משיאי עבודת תפלותינו ביום הכיפורים הוא לימוד סדר העבודה, גם אם נסדרה בצורה פיוטית יפה לאמירה. ובוודאי תלמיד חכמים הראוי לכך מקיים את הלימוד הזה בהידור יותר כאשר מעמיק במסכת יומא ובענייניו.

קריאת התורה של הכהן הגדול

שמה תאמר אין זה אלא בזמן הזה שאין לנו לא כהן ולא מקדש, הא בזמן שבית המקדש קיים עדיף לנו מעשה העבודה ואין אנחנו מחכים לנחמה פעוטה של הלימוד שיהא כאילו. לא מחכמה שאלת את זאת שכן אף כהן גדול עצמו בשעה שהיה עומד ומשרת, היה לומד לפני העבודה ותוך העבודה את התורה של עבודה זו. שכן שנינו בפרק א', בשבעת הימים שקודם יום הכיפורים "וקורין לפניו בסדר היום ואומרים אישי כהן גדול קרא אתה בפיך שמה שכחת או שמה לא למדת". הרי לימוד ראשון לידיעת הלכות סדר היום. ובליל יום הכיפורים "אם היה חכם דורש, ואם תלמיד חכמים דורשים לפניו, ואם רגיל לקרות קורא, ואם לאו קוראים לפניו. וכמה קוראים לפניו, באיוב ובעזרא ובדברי הימים. זכריה בן קבוטל אומר: פעמים הרבה קריתי לפניו בדניאל." הרי לימוד שני בליל הקדוש, בכדי שלא יתנמנם ויבוא לידי טומאה. ובו הלימוד מעמיק כפי השגת כהן הגדול וענייניו.

תוך כדי העבודה הוא מתוודה, וביודיו הוא מזכיר את הכתוב, "וכך היה אומר אנא השם כפר נא.. ככתוב בתורת משה עבדך לאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו". הנה אין די בויודי בלשונו אלא צריך הוא לשרשר את הויודי ואת הכפרה עצמה אל הכתוב בתורת משה ולהזכיר את הפסוק ובו את השם, כסדר תפלותינו שאנחנו מזכירים בהם פסוקים. והנה לך קריאת הכתוב בזמנו על ענייניו כדי לפעול את פעולתו ממש.

מכלל הדברים הללו אנחנו לומדים, כי כח פעולת התפלה הוא כאשר המתפלל יכול לומר "עשה עמנו כמו שכתבת בתורתך". ואם כן, כפי ערך ידיעתו בתורה, כך ערך

תוקף בקשתו בשם זה. שכן כפי הגברת 'ככתוב בתורתך' כך הגברת 'עשה לנו'. וכך יעיד הניסיון שכל מי שלו אחיזה בפסוקים אשר עליו נוסדו התפלות יש לו חיות יתירה באותם התפלות והן פועלות בנפשו ובעולם יותר

ובפרק שביעי, בא לו כהן גדול לקרות, והוא קורא את התורה בציבור במעמד גדול, בכל הפרשיות העוסקות במצוות היום, והם מסודרים לפניך להלן. הרי לך קריאה שלישית, נוסף על הקריאה שהוא להכנת ידיעת סדר המצוות, והקריאה שהוא עצמו חלק מן העשיה, ישנו חלק מסוים של סדר העבודה שהוא עצמו קריאת התורה, כפי הסדר אשר עליו אנחנו מתבססים בקריאת בית הכנסת כך קרא כהן גדול בבית המקדש.

פרשיות על הסדר

"זה שאמר הכתוב (איוב כח יג) לא ידע אנוש ערכה. א"ר אלעזר לא נתנו פרשיותיה של תורה על הסדר שאלמלי נתנו על הסדר כל מי שהוא קורא בהן מיד היה יכול לבראות עולם ולהחיות מתים ולעשות מופתים לפיכך נתעלם סידורה של תורה וגלוי לפני הקב"ה שנאמר (ישעיה מד ז) ומי כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי. (מדרש תהילים ג, ב)"

ביקשנו לשים סדר לפרשיותיה של תורה באופן שנוכל על ידה להחיות את הנפשות המתות ואת הימים שאין משים לב עליהם להאיר אותם באורה של תורה, ועל ידי העמדת התורה בסדר הנכון דבר דבר על אופניו דבר בעתו מה טוב, יעלה מאליו לרצון כל מה שנאמר במחזור וכל מה שאמרו חכמים וכל מה שדרשו רבותינו בכל הדורות על סדר פרשיותיה של תורה עצמה, כפי שהיא גלויה לפני הקב"ה. והם מצטרפים בצירוף לפי הארת נפשנו כמו אותיות אבני החושן וכמו פסוקי שמות בני אדם שבסוף תפלת העמידה אשר בסדר נכון ימצא לב האדם אומץ לעמוד בפני בתפלה בימים נוראים אלה והכל דרך לימוד ללא עיון כל הצורך וללא שום יומרה להיות דבר שלם אלא כפי המזדמן ותאכל ותשבע ותותר.

מקרא

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

מצוות המועדים בתורה

יום הכיפורים הוא מן המועדים, כפי שאנחנו רואים מכלל פרשיות המועדות בפרשת אמור ובפרשת פנחס שיום הכיפורים נמנה ביניהם. וזאת חוץ ממה שיש לה עבודה וענין בפני עצמה כאשר נלמד להלן.

לפיכך למרות שאינו מן שלש רגלים העיקריים, אין ראוי להבינו שלא במסגרת זו, עלינו להתחיל מכלל פרשיות מצוות המועדים שבתורה, ומכלל המועדים אל מועדי החודש השביעי, ומכלל מועדי החודש השביעי אל העשור שבחדש השביעי.

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

ואלה המשפטים: זמני שביתה

שביעית

תבואה

וּשְׁשׁ שָׁנִים

תִּזְרַע אֶת-אֶרֶץְךָ

וְאִסַּפְתָּ אֶת-תְּבוּאָתָהּ:

וְהַשְּׁבִיעַת

תִּשְׁמְטֶנָּה וְנִטְשָׁתָה

וְאָכְלוּ אֲבוֹנֵי עַמְּךָ

וְיִתְּרֶם תֹּאכַל חַיַּת הַשָּׂדֶה

כִּן-תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְיוֹתֶךָ:

ואכלו אביונים

וחיות

כרם וזית

שבת

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת

לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וְחֲמֹרְךָ

וַיִּנְפֹּשׂ בֶּן-אִמְתֶּךָ וְהַגֵּר:

למען תנוח הבהמה

ובן אמתך והגר

השמרו בכל

וּבְכֹל אֲשֶׁר-אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ

וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תִזְכְּרוּ

לֹא וְשָׁמַעַתְּ עַל-פִּיד:

לא תזכירו שם אלהים
אחרים

שֶׁלֶשׁ רַגְלִים תַּחַג לִי בַשָּׁנָה:

אֶת־חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמַר
שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת
כְּאִשֶּׁר צִוִּיתְךָ
לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבוּב
כִּי־בֹ וַיֵּצֵאת מִמִּצְרַיִם
וְלֹא־יִרְאוּ פָנַי רִיקָם:

יְחַג הַקִּצִּיר

בְּכוֹרֵי מַעֲשֵׂיֶיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה

יְחַג הָאָסֶף

בְּצֵאת הַשָּׁנָה

בְּאֶסְפְּךָ אֶת־מַעֲשֵׂיֶיךָ מִן־הַשָּׂדֶה:

שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה

יִרְאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶל־פָּנַי הָאֵרֶן | יְהוָה:

לֹא־תִזְבַּח עַל־חֲמִץ דֶּם־זִבְחֵי

שֶׁלֶשׁ רַגְלִים תַּחַג לִי

כלל שלש רגלים

חג המצות

ז' ימי אכילת מצות

הזמן

ולא יראו פני ריקם

חג הקציר

הזמן

חג האסף

הזמן

שלש פעמים יראה

לו. דינים פרטיים
ברגלים

לא תזבח על חמץ

לא ילין חלב חגי

ביכורים

לא תבשל גדי בחלב
אמו

וְלֹא יִלִּין חֶלֶב־חֲגִי עַד־בִּקְרִי:

רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אֲדָמָתְךָ
תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לֹא־תִבְשַׁל גְּדִי בְּחֶלֶב אִמּוֹ:

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

ספר הברית השנית

מועדים בכורות
ושבת

חג המצות

אֶת־חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר
שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת
אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ
לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב
כִּי בַחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצֵאת מִמִּצְרָיִם:

בכורות

כל פטר רחם

פטר שור ושה

פדיון פטר חמור

עריפת פטר חמור

בכור בניך תפדה

ולא יראו פני ריקם

שבת

כָּל־פֶּטֶר רָחֵם לְךָ
וְכָל־מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר
פֶּטֶר שׁוֹר וְשֵׂה:
וּפֶטֶר חֲמוֹר
תִּפְדֶּה בְּשֵׂה
וְאִם־לֹא תִפְדֶּה
וְעִרְפֹתוֹ
כָּל בְּכוֹר בְּנֶיךָ תִּפְדֶּה
וְלֹא־יֵרְאוּ פְנֵי רִיקָם:

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת
בְּחָרִישׁ וּבְקִצּוֹר תִּשְׁבֹּת:

חג שבועות

וְחַג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לְךָ
בַּפּוֹרִי קִצּוֹר חֲטִיִּים

חג האָסוף
תְּקוּפַת הַשָּׁנָה:

שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה
וְרָאָה כָּל־זְכוּרָךְ
אֶת־פְּנֵי הָאָדָם | וְהוּא אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

כִּי־אֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֶיךָ
וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ
וְלֹא־יִחַמַּד אִישׁ אֶת־אֶרְצְךָ
בְּעִלְתָּךְ לְרֹאֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה:

לֹא־תִשְׁחַט עַל־חַמִּץ דֶּם־זִבְחֵי
וְלֹא־יִלִּין לְבַקֵּר זֶבַח חַג הַפֶּסַח:
רֵאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמָתְךָ
תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא־תִבְשַׁל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ:

חג האסוף

שלוש פעמים יראה

לא יחמוד איש את
ארצך בעלותך

דינים פרטיים
במועדים

לא תשחט על חמץ

לא ילין לבקר

ביכורים

לא תבשל גדי בחלב
אמו

תורת כהנים: קדושת המועדים

שבת

עו (פתוחה) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
פָּרָק כִּבֵּי

דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

פתיחה

מוֹעֲדֵי יְהוָה

אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֲתֶם

מִקְרְאֵי קֹדֶשׁ

אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדֵי:

שבת

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֹאכָה

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

שַׁבַּת שַׁבְתוֹן

מִקְרְאֵי-קֹדֶשׁ

כָּל-מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ

שַׁבַּת הוּא לַיהוָה

בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם:

פסח וחג המצות

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה

עז (פתוחה)

מִקְרְאֵי קֹדֶשׁ

אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֲתֶם בְּמוֹעֲדֵם:

פסח

בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן

בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ

בֵּין הָעֲרֵבִים

פֶּסַח לַיהוָה:

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה

חַג הַמִּצּוֹת לַיהוָה

שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ:

בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן

מִקְרֵא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם

כָּל-מִלֻּאֲכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים

בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי

מִקְרֵא-קֹדֶשׁ

כָּל-מִלֻּאֲכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

חג המצות

שבעת ימים

יום הראשון

שבעת ימים

יום השביעי

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

כִּי-תִבְאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם

וּקְצַרְתֶּם אֶת-קִצְרֵיהָ

וְהִבֵּאתֶם אֶת-עֹמֶר רֵאשִׁית קִצְרֵכֶם אֶל-הַכֹּהֵן:

וְהִנִּיף אֶת-הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרִצְצֹנְכֶם

מִמַּחֲרַת הַשְּׁבִיט וְיִנִּיפְנוּ הַכֹּהֵן:

וְעִשִּׂיתֶם בְּיוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת-הָעֹמֶר

כִּבֵּשׁ תִּמִּים בְּן-שָׁנָתוֹ

קרבן עומר

קרבן עומר

הבאת עומר

הנפת העומר

עולה על העומר

כבש

לְעֹלָה לַיהוָה:

מנחתו

וּמִנְחָתוֹ

שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלֹת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן

אִשָּׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחַח

נסכו

וְנִסְכָּהּ

יִזְן רְבִיעֵת הַהֵיזֵן:

איסור אכילת לחם קלי וכרמל עד יום זה

וְלֶחֶם וְקָלִי וְכֶרֶמֶל

לֹא תֹאכְלוּ

עַד-עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה

עַד הֵבִיאֲכֶם אֶת-קֶרְבֶּן אֱלֹהֵיכֶם

חוקת עולם

חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם

בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם:

מנחה חדשה

ספירת נ' יום

וּסְפַרְתֶּם לָכֶם

עח (סתומה)

מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת

מִיּוֹם הֵבִיאֲכֶם אֶת-עֹמֵר הַתְּנוּפָה

שִׁבְעַת שַׁבָּתוֹת תְּמִימַת תְּהִיינָה:

עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית

תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם

מנחה חדשה

וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה:

לחם ביכורים

מִמִּשְׁבְּתֵיכֶם תָּבִיאוּ | לֶחֶם תְּנוּפָה

ב' לחם

שְׁתֵּים

ב' עשרונים

שְׁנֵי עֶשְׂרִים

סֵלַת תְּהַיִּינָה
חֶמֶץ תֶּאֱפִינָה
בְּפוּרִים לַיהוָה:

וְהִקְרַבְתֶּם עַל־הַלֶּחֶם
שִׁבְעַת כִּבְשִׁים
תְּמִימִם
בְּנֵי שָׁנָה
וּפֶר בֶּן־בְּקָר אֶחָד
וְאֵילָם שְׁנַיִם
יְהִיו עֹלָה לַיהוָה

וּמִנְחָתְכֶם
וְנִסְכֵיכֶם
אִשָּׁה רִיח־נִיחֹחַ לַיהוָה:
וְעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחֻטָּאת
וּשְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
לְזִבַּח שְׁלָמִים:

וְהִנִּיף הַכֹּהֵן | אֹתָם
עַל לֶחֶם הַבִּכּוּרִים
תִּגְנֹפֶה לִפְנֵי יְהוָה
עַל־שְׁנֵי כִבְשִׁים
קָדֵשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לַכֹּהֵן:

וּקְרִאתֶם בְּעֶצֶם | הַיּוֹם הַזֶּה
מִקְרֵא־קָדֵשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ

הקרבה על הלחם

שבעה כבשים

פר אחד

אילים שנים

מנחתם ונסכם

שעיר לחטאת

שני כבשים לשלמים

תנופת הקרבנות על
הלחם

קדש ליי לכהן

מקרא קדש בעצם
היום הזה

חוקת עולם

חַקַּת עוֹלָם
בְּכָל-מוֹשְׁבֵיכֶם
לְדֹרֹתֵיכֶם:

פאה ולקט

וּבְקִצְרְכֶם אֶת-קִצִּיר אֲרֻצְכֶם
לֹא-תִכְלֶה פֶּאת שְׂדֵךְ בְּקִצְרְךָ
וְלֶקֶט קִצִּירְךָ לֹא תִלְקֹט
לְעֵנִי וּלְגֵר תַּעֲזֹב אֹתָם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

זכרון תרועה

עט (פתוחה) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

בא' לחודש הז'

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
יְהִי לָכֶם

שבתון

שַׁבְּתוֹן

זכרון תרועה

זְכוֹרֹן תְּרוּעָה

מקרא קדש

מִקְרָא-קֹדֶשׁ:

איסור מלאכה

כָּל-מְלָאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ

אשה

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה:

יום הכיפורים

פ (סתומה) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

אך בעשור לחדש השביעי הזה

יום הכפרים הוא

מקרא-קדש יהיה לכם

ועניתם את-נפשתיכם

והקרבתם אשה ליהוה:

וכל-מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה

כי יום כפרים הוא

לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם:

כי כל-הנפש אשר לא-תענה בעצם היום הזה

ונכרתה מעמיה:

וכל-הנפש אשר תעשה כל-מלאכה בעצם היום הזה

והאבדתי את-הנפש ההוא מקרב עמה:

כל-מלאכה לא תעשו

חקת עולם לדרתיכם

בכל משבתיכם:

שבת שבתון הוא לכם

ועניתם את-נפשתיכם

בתשעה לחדש בערב

מערב עד-ערב

תשבתי שבתכם:

פא (פתוחה) וידבר יהוה אל-משה לאמר:

בי לחודש הז'

יום הכיפורים

מקרא קדש

עיניו

אשה

איסור מלאכה

יום כיפורים

עונשים

אשר לא תעונה

אשר תעשה מלאכה

איסור מלאכה
לדורות בכל מושבות

שבת ועיניו
מערב ועד ערב

חג הסכות

דְּבַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה

חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה:

בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן

מִקְרָא־קֹדֶשׁ

כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרְבוּ אִשָּׁה לַיהוָה

בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי

מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה

עֲצִרַת הוּא

כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

סיום

אֱלֹהֵי מוֹעֲדֵי יְהוָה

אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ

אשה

לְהִקְרִיב אִשָּׁה לַיהוָה

עֲלֶה

וּמִנְחָה

זֶבַח

וּנְסֻכִים

דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

מלבד

מִלֶּבֶד שִׁבְתַּת יְהוָה

וּמִלֶּבֶד מִתְּנוּתֵיכֶם

ומלכד כל-נדריכם
ומלכד כל-נדבתיכם אשר נתנו ליהוה:

אך בחמישה עשר יום לחדש השביעי
באספקם את-תבואת הארץ
תחגו את-חג-יהוה שבעת ימים
ביום הראשון שבתון
וביום השמיני שבתון:

ולקחתם לכם ביום הראשון
פרי עץ הדר
כפת תמרים
וענף עץ-עבת
וערבי-נחל
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים:

וחגתם אתו חג ליהוה
שבעת ימים בשנה
חקת עולם לדוריכם
בחדש השביעי תחגו אתו:

בסכת תשבו שבעת ימים
כל-האזרח בישראל ישבו בסכת:
למען ידעו דרתיכם
כי בספות הושבתי את-בני ישראל

ארבעה מינים

בט"ו לחודש הזה חג

לקיחה

חג ז' ימים בשנה

ישיבה בסוכה

בְּהוֹצִיאֵי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וידבר משה לבני
ישראל

וידבר מֹשֶׁה אֶת־מַעֲרֵי יְהוָה
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

קרבנות תמיד ומוסף

כלל הקרבנות

וידבר יהוה אל-משה לאמר: פרשה קכה (פתוחה)

צו את-בני ישראל פרק כח

ואמרת אלהם

תקריבו במועדו

את-קרבני לחמי לחמי ריח ניחוחי
תשמרו להקריב לי במועדו:

עולת תמיד

ואמרת להם

קרבן תמיד

זה האשה אשר תקריבו ליהוה

כבשים בני-שנה תמימים

שנים ליום עלה תמיד:

ב' כבשים ליום

את-הכבש אחד תעשה בכקר

ואת הכבש השני תעשה בין הערבים:

בבקר וערב

מנחתו

ועשירית האיפה סלת למנחה

בלולה בשמן כתיב רביעת הקין:

עשירית איפה סלת

רבע הין שמן

עולת תמיד

עלת תמיד העשויה בהר סיני

לריח ניחוח אשה ליהוה:

נסכו

ונסכו

רביעת הַחַיִּין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
בְּקֹדֶשׁ הַסֵּדֶךְ נִסְךְ שֶׁכֶּר לַיהוָה:

וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים
כַּמִּנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה
אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת

פרשה קכו
(פתוחה)

שְׁנַיִם כֶּבֶשִׂים

בְּנֵי-שָׁנָה

תְּמִימִם

וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה

בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן

וְנִסְכּוֹ:

עֹלֹת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ

עַל-עֹלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם

פרשה קכז
(פתוחה)

תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה

פָּרִים בְּנֵי-בֶקֶר שְׁנַיִם

וְאַיִל אֶחָד

רביעתית הין לכבש

הכבש השני

שבת

ב' כבשים

ב' עשרונים סולת

שמן

נסך

עולת שבת

ראשי חדשים

עולת ראש חדש

ב' פרים

איל

א' כבשים

כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה

תְּמִימִם:

מנחתם

וּשְׁלֵשָׁה עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה

בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן

לֶפֶר הָאֶחָד

3 עשרונים לפר

וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה

בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן

2 עשרונים לאיל

לְאֵיל הָאֶחָד:

עשרון לכבש

וְעֶשְׂרֵן עֶשְׂרֵן סֵלֶת מִנְחָה

בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן

לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד

עולה ליי

עֹלָה רֵיחַ נִיחַח אִשָּׁה לַיהוָה:

נסכיהם

וְנִסְכֵיהֶם

חצי הין לפר

חֲצִי הַהֵינִן יוֹהֶיּה לֶפֶר

שלישית הין לאיל

וּשְׁלִישִׁת הַהֵינִן לְאֵיל

רביעית הין לכבש

וּרְבִיעֵת הַהֵינִן לְכֶבֶשׂ יוֹן

עולת חדש

זאת עלת חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ

לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה:

שעיר לחטאת

וּשְׁעִיר עֲזִים אֶחָד

לְחֻטְאֵת לַיהוָה

על עולת תמיד

עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

פסח וחג המצות

פסח

פרשה קכח
(סתומה)

וּבַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן
בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
פֶּסַח לִיהוָה:

חג מצות

שבעת ימים מצות

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ הַזֶּה

חג

שִׁבְעַת יָמִים מִצֹּת יֵאָכֵל:

ביום הראשון מקרא
קדש

בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן

מִקְרָא-קֹדֶשׁ

כָּל-מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

קרבנות שבעת ימים

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה

פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם

וְאֵיל אֶחָד

וְשִׁבְעָה כִבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה

תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

ב' פרים

איל

ז' כבשים

מנחתם

וּמִנְחַתֶּם

סֵלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינָם לֶפֶר

וּשְׁנַיִם עֶשְׂרִינָם לְאֵיל תַעֲשׂוּ:

עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן תַעֲשֶׂה לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד

לִשְׁבַעַת הַכִּבְשִׂים:

ג' עשרונים לפר

ב' עשרונים לאיל

עשרון לכבש

שעיר חטאת

וּשְׁעִיר חַטָּאת אֶחָד
לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם:

מלבד עולת תמיד

מִלִּבְד עֹלַת הַבֶּקֶר
אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד
תַּעֲשׂוּ אֶת-אֱלֹהִים:

ז' ימים

כִּי-אֵלֹהִים תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים
לַחֵם אִשָּׁה רֵיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה
עַל-עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

ביום השביעי מקרא
קדש

וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל-מִלְאכַת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

יום הביכורים

מקרא קודש

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים
בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה
בְּשִׁבְעֵיתֵיכֶם
מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל-מִלְאכַת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

פרשה קכט
(סתומה)

עולה

וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה
לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
פְּרִים בְּנֵי-בֶקֶר שְׁנַיִם
אֶחָד

ב' פרים

איל

שְׁבַעַה כְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה:

וּמִנְחָתָם

סֵלֶת כְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינִים לְפָר הָאֶחָד

שְׁנֵי עֶשְׂרִינִים לְאֵיל הָאֶחָד:

עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד

לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׁים:

שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד

לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם:

מִלֶּבֶד עֵלֶת הַתְּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַעֲשֶׂוּ

תְּמִימִים יְהִי־לָכֶם

וְנִסְכֵיהֶם:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ

מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם

כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשֶׂוּ

יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם:

וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה

לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה

פָּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד

אֵיל אֶחָד

ז' כבשים

מנחתם

ג' עשרונים לפר

ב' עשרונים לאיל

עשרון לכבש

שעיר לחטאת

מלבד התמיד

יום תרועה

מקרא קודש

פרק כט
פרשה קל
(פתוחה)

יום תרועה

עולה

פר

איל

ז' כבשים

כְּבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה

תְּמִימִם:

מנחתם

וּמִנְחָתָם

סֶלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לֶפֶר

שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֹז:

וְעֶשְׂרוֹן אֶחָד לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד

לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׁים:

ג' עשרונים לפר

ב' עשרונים לאוז

עשרון לכבש

שעיר חטאת

וְשֶׁעִיר-עֲזִים אֶחָד חֹטֵאת

לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם:

מלבד החודש
והתמיד

מִלִּבְדַּ עֶלְת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ

וְעֶלְת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ

וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּשְׁפָּטִים

לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה:

בעשור לשביעי

וּבְעֶשְׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה

מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם

וְעֲנִיתֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם

כָּל-מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ:

מקרא קודש

עיניי

עולה

וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה

לַיהוָה רִיחַ נִיחֹחַ

פרשה קלא
(סתומה)

פֶּר בֶּן-בֶּקֶר אֶחָד
אֵיל אֶחָד
כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה
תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

וּמִנְחָתָם

סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינִים לֶפֶר
שְׁנֵי עֶשְׂרִינִים לְאֵיל הָאֶחָד:
עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִכְבֵּשׁ הָאֶחָד
לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים:

שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד חֲטָאת

מִלֶּבֶד חֲטָאת הַכִּפָּרִים
וְעֵלֶת הַתְּמִיד
וּמִנְחָתָהּ
וְנִסְכֶיהָ:

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל-מִלְאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
וַחֲגַתֶּם חֵג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים:

וְהַקְרַבְתֶּם עֹלָה

פר

איל

ז' כבשים

מנחתם

ג' עשרונים לפר

ב' עשרונים לאיל

עשרון לכבש

שעיר חטאת

מלבד הכפורים ותמיד

חמשה עשר
לחודש השביעי
מקרא קודש

פרשה קלב
(סתומה)

חג

עולה

אִשֶׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה

פְּרִים בְּנֵי-בֶקֶר שְׁלֹשֶׁה עֶשֶׂר

אֵילָם שָׁנִים

כִּבְשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר

תְּמִימִם יְהִיוּ:

13 פרים

2 אילים

14 כבשים

מנחתם

וּמִנְחָתָם

סֶלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן

שְׁלֹשֶׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר הָאֶחָד

לְשֹׁלֶשֶׁה עֶשֶׂר פְּרִים

שְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל הָאֶחָד

לְשְׁנֵי הָאֵילִם:

וְעֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לְכִבֶּשֶׂת הָאֶחָד

לְאַרְבַּעַה עֶשֶׂר כִּבְשִׂים:

ג' עשרונים לפר

ב' עשרונים לאיל

עשרון לכבש

שעיר חטאת

מלבד התמיד

וּשְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד

חֲטָאת

מִלֶּבֶד עֶלְת הַתְּמִיד

מִנְחָתָהּ

וְנִסְכָּהּ:

ביום השני

עולה

12 פרים

2 אילים

וּבְיוֹם הַשֵּׁנִי

פְּרִים בְּנֵי-בֶקֶר שָׁנִים עֶשֶׂר

אֵילָם שָׁנִים

פרשה קלג
(סתומה)

כְּבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר

תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם

וְנִסְכֵיהֶם

לְפָרִים

לְאֵילָם

וּלְכִבְשֵׁים

בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:

וְשַׁעֲוֵיר-עֲזִים אֶחָד

חֲטָאת

מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד

וּמִנְחָתָהּ

וְנִסְכֵיהֶם:

וּבְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי

פָּרִים עֲשֵׂתֵי-עֶשֶׂר

אֵילָם שְׁנָיִם

כְּבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר

תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם

לְפָרִים

14 כבשים

מנחתם ונסכם

שעיר לחטאת

מלכוד התמיד

ביום השלישי

עולה

11 פרים

2 אילים

14 כבשים

מנחתם ונסכם

פרשה קלד
(סתומה)

לְאֵלִים
וּלְכֹבָשִׁים
בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:

שעיר חטאת

וְשֵׁעִיר חַטָּאת אֶחָד

מלבד התמיד

מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד
וּמִנְחָתָהּ
וְנִסְכָּהּ:

ביום הרביעי

עולה

10 פרים

2 אילים

14 כבשים

מנחתם ונסכם

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי
פָּרִים עֹשֶׂהָ
אֵילִם שְׁנַיִם
כֹּבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַה עֹשֶׂר
תְּמִימִם:

פרשה קלה
(סתומה)

מִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם

לִפְרִים

לְאֵלִים

וּלְכֹבָשִׁים

בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:

שעיר חטאת

וְשֵׁעִיר-עֲזִים אֶחָד

חַטָּאת

מִלְבָּד עֵלֶת הַתְּמִיד

מִנְחָתָהּ

וְנִסְכָּהּ:

וּבְיוֹם הַחֲמִישִׁי

פרשה קלו
(סתומה)

פְּרִים תְּשֶׁעַה

9 פרים

אֵילָם שְׁנַיִם

2 אילים

כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר

14 כבשים

תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם

לְפָרִים

לְאֵילָם

וּלְכִבָּשִׂים

בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּט:

וְשַׁעִיר חַטָּאת אֶחָד

שעיר חטאת

מִלְבָּד עֵלֶת הַתְּמִיד

וּמִנְחָתָהּ

וְנִסְכָּהּ:

מלבד התמיד

ביום החמישי

עולה

מנחתם ונסכם

מלבד התמיד

ביום השישי

עולה

8 פרים

2 אילים

14 כבשים

מנחתם ונסכם

שעיר חטאת

מלבד התמיד

ביום השביעי

עולה

7 פרים

2 אילים

14 כבשים

וביום השישי

פרשה קלז
(סתומה)

פְּרִים שְׁמֵנָה

אֵילָם שְׁנַיִם

כִּבְשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר

תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם

לְפָרִים

לְאֵילָם

וּלְכִבְשִׂים

בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:

וּשְׁעִיר חַטָּאת אֶחָד

מִלִּבְדַּ עֹלֹת הַתָּמִיד

מִנְחָתָהּ

וְנִסְכֵיהָ:

וביום השביעי

פרשה קלח
(סתומה)

פְּרִים שִׁבְעָה

אֵילָם שְׁנַיִם

כִּבְשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר

תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכָּהֶם
לִפְרִים
לְאֵלִים
וּלְכַבָּשִׁים
בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּטִים:

וּשְׁעֵיר חַטָּאת אֶחָד

מִלִּבְדַּ עֵלֶת הַתְּמִיד
מִנְחָתָהּ
וְנִסְכָּהּ:

בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי
עֲצֵרֶת תְּהִיָּה לָכֶם
כָּל-מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

פרשה קלט
(סתומה)

וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה
אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
פֶּרֶ אֶחָד
אֵיל אֶחָד
כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה
תְּמִימִם:

מִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם
לֶפֶר

מנחתם ונסכם

שעיר חטאת

מלבד התמיד

ביום השמיני

עצרת

עולה

פר

איל

7 כבשים

מנחתם ונסכם

לְאִיל

וּלְכֹשֵׁים

בְּמִסְפָּרם כַּמִּשְׁפָּט:

שעיר חטאת

וּשְׁעִיר חַטָּאת אֶחָד

מִלֶּבֶד עֵלֶת הַתָּמִיד

וּמִנְחָתָהּ

וְנִסְכָּהּ:

סיום קרבנות
המועדים

אֱלֹהִים תַּעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם

לבד נדריכם

לֶבֶד מִנְדְּרֵיכֶם

וְנִדְבֹתֵיכֶם

לְעֹלֹתֵיכֶם

וּלְמִנְחֹתֵיכֶם

וּלְנִסְכֵיכֶם

וּלְשִׁלְמֵיכֶם:

ויאמר משה
לישראל

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

כֹּכֵל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

משנה תורה: מועדים

פסח

פסח באביב

שְׁמוֹר אֶת-חֹדֶשׁ הָאָבִיב
פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
פרק טז
פרשה נד
(פתחה)

כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב
הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם
לְיִלְוָה:

זבחת צאן ובקר

וּזְבַחַת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
צֹאן וּבֶקֶר
בְּמִקְוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה לְשִׁכְן שְׁמוֹ שָׁם:

חמץ ומצה

לֹא-תֹאכַל עִלְוֵי חֹמֶץ
שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל-עִלְוֵי מִצּוֹת
לֶחֶם עֲנִי
כִּי בְּחִפְזוֹן יֵצְאת מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת-יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

ולא יראה שאור

וְלֹא-יֵרָאֶה לְךָ שֹׂאֵר בְּכָל-גְּבֻלְךָ
שִׁבְעַת יָמִים

לא ילין מהבשר

וְלֹא-יִלִּין מִזֶּה-הַבָּשָׂר
אֲשֶׁר תִּזְבַּח בְּעֶרֶב בַּיּוֹם הַרְּאשׁוֹן
לְבִקְרָה:

לא ליבוח הפסח
באחד שעריך

לא תוכל לזבח את הפסח
באחד שעריך

לא בשעריך

אשר יהיה אלהיך נתן לך:
כי אם אל-המקום

זביחה במקום שיבחר

אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם
תזבח את הפסח בערב

זבח בערב

כבוא השמש

מועד צאתך ממצרים:

בישול ואכילה במקום
שיבחר

ובשלת ואכלת

במקום

אשר יבחר יהוה אלהיך בו
ופנית בכקר

עצרת בשביעי

והלכת לאהליך:

ששת ימים תאכל מצות

וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך

איסור מלאכה

לא תעשה מלאכה:

חג שבועות

שבעה שבועות תספר לך פרשה נה
(סתומה)

ספירה ושבועות

מהחל חרמש בקמה

תחל לספר שבעה שבועות:

שבועות נדבת ידך

ועשית חג שבועות ליהוה אלהיך

מִסֵּת נִדְבַת יָרֵךְ אֲשֶׁר תִּתֵּן
כְּאֲשֶׁר יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

שמחה

וּשְׂמַחַת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

אֶתְּךָ

וּבִנְךָ

וּבִתְּךָ

וְעַבְדְּךָ

וְאִמְתְּךָ

וְהַלְוִי

אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ

וְהַגֵּר

וְהִיטּוֹס

וְהָאֱלֻמְנָה

אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ

במקום שיבחר

בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכַּן שְׁמוֹ שָׁם:

וזכרת שהיית עבד

וְזָכַרְתָּ כִּי־עַבְדְּ הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם

וּשְׂמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה:

סוכות

חג הסוכות תעשה לך שבועת ימים
פרשה נ (פתוחה)

באספק

בְּאֶסְפֵּךָ מִגֵּרְנֶךָ וּמִיִּקְבֶּךָ:

שמחה

וּשְׂמַחַת בְּחֻגְךָ

אֶתָּה
וּבְכַנָּךְ
וּבְכַתָּךְ
וְעַבְדְּךָ
וְאִמְתְּךָ
וְהַלְוִי
וְהַגֵּר
וְהִיתוּם
וְהָאֲלֻמָּנָה
אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ:

שְׁבַעַת יָמִים תַּחַג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה

כִּי וּבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל תְּבוּאֹתֶיךָ
וּבְכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
וְהִייתָ אֵךְ שִׂמְחָה:

שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים | בְּשָׁנָה
יִרְאֶה כָּל-זְכוּרְךָ אֶת-פָּנָי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
בְּחַג הַמִּצּוֹת
וּבְחַג הַשְּׁבָעוֹת

שבעת ימים

במקום שיבחר

ברכה ושמחה

ראייה שלש
פעמים

יראה כל זכורך

בְּחַג הַסֻּכּוֹת

ולא יראה פני יי ריקם

וְלֹא יֵרְאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רִיקָם:

אִישׁ כַּמִּתְנֵת יָדוֹ

כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ:

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

החודש השביעי

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

חודש האסיף בשלש הרגלים

ראש השנה ויום הכיפורים אינם נזכרים לעולם בכל המקומות שזוכר מערכת שלשת הרגלים כפי תקופות השנה (והיינו בפרשיות משפטים, תשא, ראה).

בכל המקומות האלה אין התורה מפרטת את היום המסוים בחודש שבהם יש לעשות את החגים, ואף לא את מספר החודש שבו יש לעשות את הרגלים הללו, כי אם את התקופה, ואת 'חודש האביב' שבו יש לעשות את הפסח.

אבל הם נזכרים בכל מקום שהתורה מפרטת את פרטי הימים (פרשת אמור) ואת פרטי הקרבנות שיש להקריב בכל חג (פרשת פנחס).

מכך ניתן ללמוד כי מבחינת השנה התקופה והחודש אין ראש השנה ויום הכיפורים אלא כמו פרטי הימים והקרבנות שבכל מועד בפרט, אבל מבחינת התקופה עצמה הכל בכלל 'צאת השנה' 'תקופת השנה' 'באספך את מעשיך'.

אם כן אף את יום הכיפורים יש להבין בכלל זה. שכן, כאשר למדנו בראש השנה, מתוך 'שלש רגלים תחוג לי בשנה', הרי המועד שזוכר בו 'שנה' בפירוש, הוא המועד השלישי 'בצאת השנה', 'תקופת השנה'. והטעם כי עיקר שנה הוא שנות תבואה והציר של שנה זו הוא בחודש השביעי באספך את מעשיך. והנה גם יום הכיפורים נאמר בה שנה, שכן נאמר בפרשת תצוה 'וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה', 'אחת בשנה יכפר עליו', ונאמר בפרשת אחרי, 'והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה'. הרי מטעם כפרת יום הכיפורים שהוא 'אחת בשנה', וודאי מקומו באותו החודש שבו נתקנים תיקוני השנה.

פרשת משפטים

וחג האסיף

בצאת השנה

באספך את מעשיך מן השדה:

פרשת כי תשא

וְחַג הָאֲסִיף
תְּקִיפֵת הַשָּׁנָה:

חג האסיף

פרשת ראה

וְחַג הַסֻּכּוֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים
פְּרֻשָׁה נִזְכָּר (פְּתוּחָה)
בְּאֶסְפָּד מִגֶּרְנֶךָ וּמִקֶּבֶךָ:

באספך

פרטי החודש השביעי

מתוך הפרשיות

גם מן חלוקת פרשיות המסורה שבפרשת אמור ניתן ללמוד כן כי פרשיות החודש השביעי פותחות ענין לעצמה, שכן פתיחתה בפרשה פתוחה. ובתוכה ב' חלוקות הראשונה של ראש השנה ויום הכיפורים, ושל

זכרון תרועה

עט (פתוחה) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

בא' לחודש הז'

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ

וְהָיָה לָכֶם

שִׁבְתוֹן

שבתון

זְכֵרוֹן תְּרוּעָה

זכרון תרועה

מִקְרָא-קֹדֶשׁ:

מקרא קדש

כֹּל-מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ

איסור מלאכה

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה:

אשה

יום הכיפורים

פ (סתומה) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

בי' לחודש הז'

אֵךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה

יום הכיפורים

יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא

מִקְרָא-קָדֵשׁ יִהְיֶה לָכֶם
וְעִנִּיתֶם אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם
וְהִקְרַבְתֶּם אֵשׁ לַיהוָה:
וְכָל-מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה
כִּי יוֹם כְּפָרִים הוּא
לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

כִּי כָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא-תַעֲנֶה בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה
וְנִכְרְתָה מֵעַמִּיּוֹה:
וְכָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה כָל-מְלֹאכָה בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה
וְהִאֲבֵרְתִי אֶת-הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרֵב עִמָּה:

כָּל-מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם:

שִׁבְתֵי שַׁבְּתוֹן הוּא לָכֶם
וְעִנִּיתֶם אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם
בַּתְּשׁוּעָה לְחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב
מֵעֶרֶב עַד-עֶרֶב
תִּשְׁבְּתוּ שַׁבְּתֵיכֶם:

פֹּא (פְּתוּחָה) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה

מקרא קדש

עינוי

אשה

איסור מלאכה

יום כיפורים

עונשים

אשר לא תעונה

אשר תעשה מלאכה

איסור מלאכה
לדורות בכל מושבות

שבת ועינוי
מערב ועד ערב

חג הסוכות

בטו לחודש הז

חג הסוכות שבעת ימים ליהוה:

ביום הראשון

מקרא-קדש

כל-מלאכת עבודה לא תעשו:

שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה

ביום השמיני

מקרא-קדש יהיה לכם

והקרבנתם אשה ליהוה

עצרת הוא

כל-מלאכת עבודה לא תעשו:

ביום הראשון

שבעת ימים

ביום השמיני

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

עבודת יום הכיפורים

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

כפרת מזבח הקטורת אחת בשנה

כבר בעת מעשה עשיית מזבח הזהב של קטורת הוקדמה עליו סדר עבודתו, שהוא קטורת התמיד וכפרת יום הכיפורים. משמע לנו כי כפרה זו חלק חשוב הוא מעצם בנין המשכן, כפי שנאמרו סמוך לו פרשת קרבן התמיד ופרשת הדלקת המנורה, שכל אלה הם כמו פרטי בנין המשכן שמשכן שאין בו נרות ותמיד אינו משכן שבו השראת השכינה התמידית, כך כפרת אחת בשנה הוא פרט בבנין מזבח הקטורת הפנימי, והוא מקדים אותנו להבין פשר כפרה זו.

מזבח מקטר קטורת

חומר המזבח

מידות המזבח

קרנות המזבח

ציפוי המזבח

זר

טבעות

ספר שמות
פרשת תצוה
פרשה קיה
(פתחה)
פרק ל
סדר כה

וְעִשִּׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטֹרֶת קֶטֶר

עֲצֵי שִׁטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ:

אֵמֶה אֲרָכּוּ

וְאֵמֶה רָחְבּוֹ

רְבֹעַ יְהִי־הֵ

וְאֵמִתִּים קָמָתוֹ

מִמֶּנּוּ קָרְנָתָיו:

וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר

אֶת־גָּגוֹ

וְאֶת־קִירָתָיו סָבִיב

וְאֶת־קָרְנָתָיו

וְעִשִּׂיתָ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב:

וְשִׁתִּי טִבְעַת זָהָב תַּעֲשֶׂה־לוֹ | מִתַּחַת לְזָרוֹ

עַל שְׁתֵּי צְלָעָתָיו תַּעֲשֶׂה עַל־שְׁנֵי צְרָיו

וְהָיָה לְכַתִּים לְכַדָּיִם

לְשִׂאת אֹתוֹ בַּהֲמָה:

וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבְּדִים עֲצֵי שִׁטִּים

וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב:

וְנָתַתָּה אֹתוֹ

לִפְנֵי הַפְּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת

לִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת

אֲשֶׁר אֶעֱד לְךָ שָׁמָּה:

וְהַקְטִיר עֲלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים

בִּבְקָר בִּבְקָר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּזֶת וַיִּקְטִירֶנָּה:

וּבַהֲעֵלַת אַהֲרֹן אֶת־הַנֶּזֶת בֵּין הָעַרְבִים וַיִּקְטִירֶנָּה

קְטֹרֶת תַּמִּיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

לֹא־תֵעָלוּ עָלָיו

קְטֹרֶת זָרָה

וְעֹלָה

וּמִנְחָה

וְנֶסֶךְ לֹא תִסְכּוּ עָלָיו:

וְכִפֹּר אַהֲרֹן עַל־קַרְנֹתָיו אַחַת בְּשָׁנָה

מִדָּם חֲטָאֵת הַכֹּפְרִים

אַחַת בְּשָׁנָה יִכַּפֵּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם

קֹדֶשׁ־קֹדְשִׁים הוּא לַיהוָה:

בדים

ציפוי הבדים

מקום מזבח הקטורת

עבודת מזבח
הקטורת

קטורת בבקר ובערב

לדורות

האסורים על מזבח
הקטורת

קטורת זרה

עולה

מנחה

נסך

כפרת המזבח אחת
בשנה

מדם חטאת הכיפורים

לדורות

קדש קדשים הוא

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

מצוות כפרת הקדש

פרשה זו היא עיקר קריאת יום הכיפורים, שבו קרא כהן גדול בראשונה, וכו בלבד קוראים אנחנו מדין המשנה (ואילו אך בעשור ובעשור שבחומש הפקודים אין אנחנו קוראים בהם מדין המשנה אלא מצד מנהג הגאונים לקרוא בכל מועד את התמיד קוראים אנחנו את פרשת העשור שבחומש הפקודים).

וכך שנינו: בא לו כהן גדול לקרות...וקורא אחרי מות, ואך בעשור, וגולל ספר תורה ומניחו בחיקו ואומר יותר ממה שקראתי לפניכם כתוב כאן, ובעשור שבחומש הפקודים קורא על פה. (משנה יומא סח, ב)

ביום הכיפורים קוראים אחרי מות (משנה מגילה ל, ב. ברייתא שם לא, א).

תנאי הקירבה אל
הקדש

זמן הדיבור

אל יבוא בכל עת

ספר ויקרא
פרשת אחרי
מות
פרשה נב
(פתחה)
פרק טז

וידבר יהוה אל־מִשֶׁה
אחרי מות שני בני אהרן
בְּקִרְבָתְכֶם לִפְנֵי־יְהוָה ויִמְתּוּ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן אַחִיד
וְאֵל־יִבֹּא בְּכָל־עַת
אֶל־הַקֹּדֶשׁ
מִבֵּית לַפָּרֹכֶת
אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת
אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ
וְלֹא יָמוּת
כִּי בְעֵינַי אֲרֹאֶה עַל־הַכַּפֹּרֶת:

בְּזֹאת יבא אֱהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ
בְּפָר בֶּן־בָּקָר לְחֹטֵאת
וְאֵיל לְעֹלָה:

כִּתְנֹת־בַּד קָדֵשׁ יִלְבָּשׁ
וּמְכַנְסֵי־בַד וְהָיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ
וּבִאֲבִנְט בַּד יִחְגֹּר
וּבְמִצְנַפֶּת בַּד יִצְנַף
בְּגָדֵי־קָדֵשׁ הֵם
וְרִחֵץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ
וּלְבָשָׁם:

וּמֵאֵת עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח
שְׁנֵי־שְׁעִירֵי עִזִּים לְחֹטֵאת
וְאֵיל אֶחָד לְעֹלָה:

וְהִקְרִיב אֱהֲרֹן אֶת־פֶּר הַחֹטֵאת אֲשֶׁר־לוֹ
וְכִפֶּר בְּעֶדּוֹ וּבְעֶדֶר בֵּיתוֹ:

וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים
וְהֶעֱמִיד אֹתָם
לִפְנֵי יְהוָה
פָּתַח אֱהֹל מוֹעֵד:

קרבנות אהרן

פר לחטאת
איל לעולה

לבושי אהרן
כתונת בד
מכנסי בד
אבנט בד
מצנפת בד

רחיצה

קרבנות ישראל

ב' שעירים לחטאת
איל לעולה

שחיטת הפר
ושעיר לחטאת

הקרבת פר אהרן

כפרה

גורל השעירים

העמדה

נתינת גורלות

וְנָתַן אֱהָרֹן עַל-שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גְּרָלוֹת
גֹּרֶל אֶחָד לַיהוָה
וְגֹרֶל אֶחָד לְעֹזָאוֹל:

הקרבת השעיר ליי

וְהִקְרִיב אֱהָרֹן אֶת-הַשְּׁעִיר
אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּרֶל לַיהוָה
וַעֲשֶׂהוּ חֲטָאת:

העמדת השעיר לעזואול

וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּרֶל לְעֹזָאוֹל
יַעֲמִד-חַי לִפְנֵי יְהוָה
לְכַפֵּר עָלָיו
לְשַׁלַּח אֹתוֹ לְעֹזָאוֹל הַמִּדְבָּרָה:

שחיטת פר שלו הקרבה

וְהִקְרִיב אֱהָרֹן אֶת-פֶּר הַחֲטָאת אֲשֶׁר-לוֹ
וְכִפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ
וְשַׁחַט אֶת-פֶּר הַחֲטָאת אֲשֶׁר-לוֹ:

שחיטה

קטורת

הבאת גחלים וקטורת

גחלי אש

קטורת

הבאה לפנים

נתינת הקטורת

וְלָקַח
מִלֵּא-הַמִּחֹתָה גַּחְלֵי-אֵשׁ
מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
מִלִּפְנֵי יְהוָה
וּמִלֵּא חֲפָזוֹ קְטֹרֶת סָמִים דָּקָה
וְהֵבִיא מִבֵּית לַפְּרֹכֶת:

וְנָתַן אֶת-הַקְטֹרֶת

עַל־הָאֵשׁ
לִפְנֵי יְהוָה
וְכִסֶּה | עֵנַן הַקְּטָרֶת
אֶת־הַכֹּפֶרֶת
אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת
וְלֹא יָמוּת:

וְלָקַח מִדָּם הַפָּר
וְהִזָּה בְּאֶזְבֵּעוֹ
עַל־פְּנֵי הַכֹּפֶרֶת קִדְמָה
וְלִפְנֵי הַכֹּפֶרֶת
וְיָה שִׁבְע־פְּעָמִים
מִזֶּה־הָדָם בְּאֶזְבֵּעוֹ:

וְשָׁחַט אֶת־שְׁעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לְעֵם
וְהִבִּיא אֶת־דָּמּוֹ
אֶל־מִבֵּית לַפְּרֹכֶת
וְעָשָׂה אֶת־דָּמּוֹ
כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָם הַפָּר
וְהִזָּה אֹתוֹ
עַל־הַכֹּפֶרֶת
וְלִפְנֵי הַכֹּפֶרֶת:
וְכִפֵּר עַל־הַקֹּדֶשׁ

כיסוי הענן

כפרת הקדש

הזאת דם הפר

על פני הכפורת

לפני הכפורת

שחיטת והזאת דם
השעיר

שחיטה

הבאת דם לפנים

על הכפורת

לפני הכפורת

וכפר

הקדש

מִטְמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִפְשְׁעֵיהֶם לְכֹל־חַטָּאתָם
וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאַהֲל מוֹעֵד
הַשֹּׁכֵן אִתְּם בְּתוֹךְ טְמֵאתָם:

אהל מועד

וְכֹל־אָדָם לֹא־יְהִיָּה | בְּאַהֲל מוֹעֵד
בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ
וְכִפֹּר
בְּעֵדוֹ
וּבְעֵד בֵּיתוֹ
וּבְעֵד כָּל־קֹהֵל יִשְׂרָאֵל:

אדם לא יהיה באהל

וכפר בעדו וביתו וכל
ישראל

כפרת המזבח

וַיֵּצֵא אֱלֹהֵי־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָה
וְכִפֹּר עָלָיו

וכפר

נתנת דם על הקרנות

וְלָקַח

מהפר והשעיר

מִדָּם הַפָּר

וּמִדָּם הַשְּׁעִיר

וְנָתַן עַל־קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

הזאת דם על המזבח

וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שִׁבְעַת פְּעָמִים
וְטָהְרוּ וְקִדְּשׁוּ
מִטְמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

וטהרו

וְכֹלֵה מִכֶּפֶר
אֶת־הַקֹּדֶשׁ
וְאֶת־אֵהָל מוֹעֵד
וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וְהִקְרִיב אֶת־הַשְּׁעִיר הַחַי:

וְסִמָּךְ אֶהְרֹן אֶת־שְׁתֵּי יָדָיו
עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר הַחַי

וְהִתְוַדָּה עָלָיו
אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹת בְּנֵי וְשֵׂרָאֵל
וְאֶת־כָּל־פְּשָׁעֵיהֶם
לְכָל־חַטָּאתָם

וְנָתַן אֹתָם
עַל־רֹאשׁ הַשְּׁעִיר

וְשִׁלַּח בְּיַד־אִישׁ עֵתִי הַמִּדְבָּרָה:
וְנָשָׂא הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתָם
אֶל־אֶרֶץ גְּזֵרָה
וְשִׁלַּח אֶת־הַשְּׁעִיר בַּמִּדְבָּר:

שילוח שעיר החי

הקרבת השעיר החי

אחר שאר הכפרות

סמיכה

וידוי

נתינת העונות על
השעיר

שילוח השעיר

ביד איש

ונשא עונותם

מקום השילוח

עשיית העולות
והקרבת החטאת

חילוף בגדים
פשיטת בגדי הקדש

רחיצת בשרו

לבישת בגדיו

עשיית העולות

עולת אהרן

עולת העם

וכפר בערו והעם

הקטרת חלב
החטאת

מחויץ למחנה

דין משלח השעיר

כיבוס בגדים

רחיצה

ובא למחנה

וּבָא אֶהְרֵן אֶל-אֱהֵל מוֹעֵד

וּפָשַׁט אֶת-בְּגָדוֹ הַכֹּהֵן

אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל-הַקֹּדֶשׁ

וְהִנְיָחַם שָׁם:

וּרְחַץ אֶת-בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם

בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ

וּלְבַשׁ אֶת-בְּגָדָיו

וַיֵּצֵא וְעָשָׂה

אֶת-עֹלֹתוֹ

וְאֶת-עֹלֹת הָעָם

וַיִּכְפֹּר

בְּעֵדוֹ

וּבְעֵד הָעָם:

וְאֵת חֵלֶב הַחֲטָאֹת

יִקְטֹר המִּזְבֵּחַ:

וְהִמְשִׁיחַ אֶת-הַשְּׂעִיר לְעֹזָאֵל

וַיִּכְבֶּס בְּגָדָיו

וּרְחַץ אֶת-בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם

וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹא אֶל-הַמִּחְנֶה:

וְאֵת פֶּרֶךְ הַחֲטָאִת
וְאֵת | שְׁעֵיר הַחֲטָאִת
אֲשֶׁר הוּבֵא אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ
וְיֵצֵא אֶל־מִחוּץ לַמִּחְנָה
וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ
אֶת־עֹרֹתָם
וְאֶת־בָּשָׂרָם
וְאֶת־פְּרָשָׁם:

וְהִשְׂרַף אֹתָם
יְכַבֵּס בְּגָדָיו
וְרִחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם
וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹא אֶל־הַמִּחְנָה:

וְהִיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם
בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
תַּעֲנֵנוּ אֶת־נַפְשֵׁיכֶם
וְכֹל־מְלֵאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
הָאֲזָרָח
וְהָגֵר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם:

כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם
מִכָּל חַטְאֵיכֶם

שריפת הפר והשעיר

הוצאה לחוץ

שריפה

דין השורף

כיבוס בגדים

רחיצה

ובא למחנה

חוקת עולם

עינוי ואיסור מלאכה

הזמן

עינוי

איסור מלאכה

כפרה וטהרה

לפני יהוה

תטהרו:

שבת שבתון היא לכם

ועניותם את-נפשתיכם

חקת עולם:

שבתון ועינוי

שבתון

עינוי

כפרת המקדש
אחת בשנה

הכהן המכפר

וכפר הכהן

אשר-ימשח אתו

ואשר ימלא את-ידו לכהן תחת אביו

ולבש את-בגדיו הכר בגדי הקדש:

המתכפרים

וכפר

את-מקדש הקדש

ואת-אהל מועד

ואת-המזבח

יכפר

ועל הכהנים

ועל-כל-עם הקהל

יכפר:

הקדש

אהל מועד ומזבח

הכהנים והעם

חקת עולם

והיתה-זאת לכם לחקת עולם

לכפר על-בני ישראל מכל-חטאתם

אחת בשנה

אחת בשנה

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

וַיַּעַשׂ

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה:

קיום המצוה

מצוות יום הכיפורים

כהן גדול מדלג בתורה בענין אחד וקורא אך בעשור (יומא סט, ב). ואנחנו אין קוראים פרשה זו בבית הכנסת ביום הכיפורים אלא בזמנים שקוראים בהם את כל פרשת המועדים שבתורת כהנים שהוא ביום השני של פסח ובימים הראשונים של סוכות

יום הכיפורים

וידבר יהוה אל-משה לאמר:

ספר ויקרא
פרשת אמור
פרשה פ
(סתומה)

בי' לחודש ה'

אך בעשור לחדש השביעי הזה

יום הכיפורים

יום הכפרים הוא

מקרא קדש

מקרא-קדש יהיה לכם

עינוי

וענייתם את-נפשתיכם

אשה

והקרבתם אשה ליהוה:

איסור מלאכה

וכל-מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה

יום כיפורים

כי יום כפרים הוא

לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם:

עונשים

כי כל-הנפש אשר לא-תענה בעצם היום הזה

אשר לא תעונה

ונכרתה מעמיה:

אשר תעשה מלאכה

וכל-הנפש אשר תעשה כל-מלאכה בעצם היום הזה

והאבדתי את-הנפש ההוא מקרב עמה:

איסור מלאכה
לדורות בכל מושבות

כל-מלאכה לא תעשו

חקת עולם לדרתיכם

בכל משבתיכם:

שבת ועינוי
מערב ועד ערב

שבת שבתון הוא לכם

וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם
בַּתְּשׁוּעָה לַחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב
מֵעֶרֶב עַד־עֶרֶב
תִּשְׁבְּתוּ שַׁבְּתֵכֶם:

בעשור שבחומש הפקודים כהן גדול קורא על פה שלא ידלג מספר לספר, ולמנהגנו מוציאים עוד ספר תורה כבכל מועד וקוראים במוסף היום (תוס' מגילה ל, ב)

וּבְעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה
מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם
כָּל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ:

ספר במדבר
פרשת פנחס
פרשה קלא
(סתומה)

מקרא קודש

עינוי

איסור מלאכה

עולה

וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה
רִיחַ נִיחֹחַ

פֶּרֶךְ בֶּן־בְּקָר אֶחָד
אֵיל אֶחָד

כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַע
תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

פר

איל

7 כבשים

מנחתם

וּמִנְחָתָם

סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינִים לֶפֶר

שְׁנֵי עֶשְׂרִינִים לְאֵיל הָאֶחָד:

עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד

לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂים:

3 עשרונים לפר

2 עשרונים לאיל

עשרון לכבש

שעיר חטאת

מלכוד

חטאת כיפורים

עולת תמיד

מנחתה ונסכם

שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חֹטֵאת

מִלְכֹד

חֹטֵאת הַכִּפּוּרִים

וְעֹלַת הַתָּמִיד

וּמִנְחָתָהּ

וְנִסְכֵיהֶם:

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

יום הכיפורים של יובל

יום הכיפורים נזכר בעוד מצוה בתורה שאין לה ענין של קשר לכאורה, והוא במצוות קריאת דרור בשנת היובל.

בגמרא למדו מכאן על התרועה של ראש השנה שהוא בשופר, מתוך השוואת כל תרועה של החודש השביעי, ואת שלשת סדרי התקיעות. כן לומדים אנחנו שביום הכיפורים של יובל אומרים מלכיות זכרונות ושופרות כמו שאנחנו עושים בשופר של ראש השנה. מבינים אנחנו מזה שהשופר של יובל הזה קשור לאתו עבודה של ראש השנה, שהוא גם ביום הכיפורים כשהוא חל ביובל. ואנחנו עושים זכר לשופר של יובל בכל יום הכיפורים בתקיעה שבסופו.

אנחנו יכולים ללמוד מזה גם באופן כללי על התחלת השנה מעשרה ימים אלה, שכן בוודאי ענין שנת החמישים תלוי בהתחלת השנה, והכתוב אומר שהשופר מועבר בו בעשירי לחודש השביעי, כאילו שם התחילה השנה.

ועל פי פנימיות כל יום הכיפורים הוא במדרגת היובל ולכן יש לעיין בפרשה זו.

שבת הארץ

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר:
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
19 (פתוחה) סדר כה פרשת בהר

ושבתה הארץ

כִּי תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם
וְשַׁבְתָּה הָאָרֶץ שַׁבַּת לַיהוָה:
שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךְ
וּשְׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרִמְךָ
וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ:
וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית
שַׁבַּת שַׁבְתוֹן יְהִי לָאָרֶץ
שַׁבַּת לַיהוָה

שש שנים

בשנה השביעית

שָׁרְדָּ לֹא תִזְרַע
וְכִרְמֶךָ לֹא תִזְמַר:
אֵת סְפִיחַ קִצְיֹרְךָ לֹא תִקְצֹר
וְאֶת-עֲנָבֵי נְוִירְךָ לֹא תִבְצֹר
שְׁנַת שְׁבִתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ:

וְהָיְתָה שְׁבֵת הָאָרֶץ לְכֶם לְאֹכְלָהּ

לְךָ

וְלַעֲבָדְךָ

וְלַאֲמִתְךָ

וְלַשְׂכִּירְךָ

וְלַתּוֹשֵׁבְךָ

הַגֵּרִים עִמָּךְ:

וְלִבְהִמְתְּךָ

וְלַחַיָּה

אֲשֶׁר בְּאֶרֶץְךָ

תִּהְיֶה כָּל-תְּבוּאָתָהּ לְאֹכֹל:

וְסִפְרַתְּ לְךָ שִׁבְעַת שְׁבֵתֵי שָׁנִים
שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת פְּעָמִים
וְהָיוּ לְךָ יָמֵי שִׁבְעַת שְׁבֵתֵי הַשָּׁנִים
תִּשַׁע וָאַרְבָּעִים שָׁנָה:

פז (סתומה)

וְהָעֲבָרָת שׁוֹפֵר תְּרוּעָה
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ

זריעה וזמירה

קצירה ובצירה

אכילת שבת הארץ

בני אדם

בעלי חיים

יובל

ספירת ז' שבתות
שנים

שופר ביום הכיפורים

בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים

תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל-אַרְצְכֶם:

קידוש ודרור

וְקִדְשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה

וְקִרְאתֶם דְּרוֹר בְּאַרְץ לְכָל-יֹשְׁבֵיהָ

יֹבֵל הוּא תְהִיָּה לָכֶם

וְשַׁבְתֶּם

אִישׁ אֶל-אַחֲזוֹתוֹ

וְאִישׁ אֶל-מִשְׁפַּחְתּוֹ

תִּשְׁבוּ:

איסור קצירה ובצירה

יֹבֵל הוּא

שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תְהִיָּה לָכֶם

לֹא תִזְרְעוּ

וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת-סִפְיֹחֶיהָ

וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת-נֹזְרֶיהָ:

כִּי יֹבֵל הוּא

קֹדֶשׁ תְהִיָּה לָכֶם

אכילה משדה

מִן-הַשָּׂדֶה תֹאכְלוּ אֶת-תְּבוּאָתָהּ:

שיבה לאחווה

בְּשְׁנַת הַיֹּבֵל הַזֹּאת

תִּשְׁבוּ אִישׁ אֶל-אַחֲזוֹתוֹ:

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

סליחה

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

מתן לוחות שניות וברית שלש עשרה מידות

כפרת יום הכיפורים שורשה יום שכיפר ה' על חטא העגל (מדרש) והוא יום שניתנו בו לוחות שניות (גמרא תענית). ובכל שלש עשרה מידות הוא עיקר היום. ואנחנו מזכירים ושבים ומזכירים בסליחות ותפילות את סליחת העגל ואת סליחת המרגלים שבו חזר משה על סדר תפלת מידות הרחמים שלמד בזמן העגל ואז אמר ה' סלחתי כדבריך, אשר נוסח זה הובא גם לגבי כפרת העגל ובסדר תפלותינו. לפיכך ראש לעיון הם ב' הפרשיות הללו וראוי להרחיב לשאר פרשיות הסליחה ומידות הרחמים.

הודיעני את
דרכיך

משה לוי: הודיעני את
דרכיך

אתה אומר לי העל
העם

ולא הודעתני אשר
תשלח עמי
אמרת ידעתך בשם

הודיעני דרכיך

וראה כי עמך

ויאמר משה אל־יהוה פרשה קכה
(פתוחה)

רֵאָה אֶתְּהָ אֲמַר אֱלֹ

הֶעַל אֶת־הָעַם הַזֶּה

וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי

אֶת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי

וְאַתָּה אֹמֵר־תִּ

יְדַעְתִּיךָ בְּשֵׁם

וְגַם־מִצֵּאת חַן בְּעֵינַי:

וְעַתָּה אִם־נָא מִצֵּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ

הוֹדַעְנִי נָא אֶת־דְּרֹכְךָ וְאֶדְעֶךָ

לְמַעַן אֲמַצֵּא־חַן בְּעֵינֶיךָ

וְרֵאָה כִּי עִמָּךְ הִגּוּי הַזֶּה:

ויאמר

פני ולכו והנחתי לך:

ויאמר אליו

אם-אין פניך הלכים

אל-תעלנו מזה:

ובמה | וידע אפוא

כי-מצאתי חן בעיניך אני ועמך

הלא בלכתך עמנו

ונפלינו אני ועמך

מכל-העם אשר על-פני הארמה:

ויאמר יהוה אל-משה פרשה קכט (פתוחה)

גם את-הדבר הזה אשר דברת אעשה

כי-מצאת חן בעיני

ואדעך בשם:

ויאמר

הראני נא את-פכרך:

ויאמר

אני אעביר כל-טובי על-פניך

וקראתי בשם יהוה לפניך

” למשה: פני ילכו והנחתי

משה לוי: אם אין פניך הולכים אל תעלנו

בלכתך עמנו נפלינו מכל העם

” למשה: אדעך בשם

הראני את כבודך

משה לוי: הראני את כבודך

”: אעביר כל טובי לפניך

וקראתי בשם יי

ותנותי אשר אחון

וְחַנְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲחֹן
וְרַחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

י: לא תוכל לראות פני

וַיֹּאמֶר
לֹא תִיכַל לִרְאוֹת אֶת־פָּנַי
כִּי לֹא־יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחַי:

י: וראית את אחורי

וַיֹּאמֶר יְהוָה

נצבת על הצור

הִנֵּה מְקוֹם אֲתֵי
וְנִצַּבְתְּ עַל־הַצּוּר:

בעבור כבודי ושמתוך בנקרת הצור

וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי

וְשִׁמְתִּיךְ בְּנִקְרַת הַצּוּר

וְשַׁבְתִּי כַּפֹּי עָלֶיךָ עַד־עֲבָרִי:

וראית את אחורי

וְהִסַּרְתִּי אֶת־כַּפֹּי

וְרִאִית אֶת־אֲחֹרַי

וּכְפִנִי לֹא יִרְאוּ:

פסל לך שני לוחות

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פרשה קול (פתוחה)

פְּסַל־לְךָ שְׁנַי־לְחֹת אֲבָנִים כְּרִאשֵׁינִים

וכתבתי על הלוחות

וְכָתַבְתִּי עַל־הַלְּחֹת

אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלְּחֹת הַרְּאשֵׁינִים

אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ:

ועלית בבקר להר

וְהָיָה נִכּוֹן לְבַקֵּר

וְעָלִית בְּבֹקֶר אֶל־הַר סִינַי

וּנְצַבֶּתְ לִי שֵׁם עַל־רֹאשׁ הַהָר:

וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ
וְגַם־אִישׁ אֶל־יִרְאֵ בְּכַל־הָהָר
גַּם־הִצָּאן וְהִבְקֵר אֶל־יָרְעוּ אֶל־מִוֶּל הַהָר הַהוּא:

וַיַּפְסֵל שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרֵאשֵׁנִים
וַיִּשְׁכֶם מִשֵּׁה בְּבִקְרָה
וַיַּעַל אֶל־הָר סִינַי
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים:

וַיִּרְדּוּ יְהוָה בְּעֵנָן
וַיִּתְיַצַּב עִמּוֹ שֵׁם
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֵר יְהוָה | עַל־פְּנֵי
וַיִּקְרָא

יְהוָה | יְהוָה
אֵל רַחוּם וְחַנּוּן
אֲרֵךְ אַפַּיִם
וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת:
נֹצֵר חֶסֶד לְאֵלִפִּים
נִשְׂא עֵינָיו וְפָשַׁע וְחַטָּאָה
וְנָקָה לֹא יִנְקָה

הגבלת ההר

ויפסל וישכם ויעל

ובידו ב' לוחות

וירד יי בענן

וירד יי ויתיצב עמו

ויקרא אל רחום וחנון

פְּקֹד | עֵוֹן אֲבוֹת
עַל-בָּנִים וְעַל-בָּנֵי בָנִים
עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רַבְעִים:

וישתחוּו משה

וַיִּמְחַר מֹשֶׁה
וַיִּקְדֵּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה:

יֵלֶךְ נָא יי בקרבנו

משה: יֵלֶךְ נָא יי
בקרבנו

וַיֹּאמֶר

אִם-נָא מְצֵאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי
יֵלֶךְ-נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבֵּנו
כִּי עַם-קָשֶׁה-עֲרָף הוּא
וְסִלַּחַת לְעֹנְנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ
וּנְחַלְתֵּנוּ:

וסלחת לעוננו

ונחלתנו

יי: הנה אנכי כורת
ברית

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה אֲנֹכִי כֹרֵת בְּרִית
נֶגְדְךָ כְּלֵי-עֹמֶד אֲעִשֶׂה נִפְלְאוֹת
אֲשֶׁר לֹא-נִבְרְאוּ בְּכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הַגּוֹיִם
וְרָאָה כָל-הָעָם אֲשֶׁר-אַתָּה בְּקִרְבֵּנוּ
אֶת-מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי-נִרְאָה הוּא
אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:

אעשה נפלאות

וראה העם את
מעשי יי

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

סלחתי כדבריך

כעס יי ותפלת
משה
יי למשה: עד אנה
ינאצני

ויאמר יהוה אל-משה פרשה עבד
(פתוחה)

עד-אנה ינאצני העם הזה סדר יד

ועד-אנה לא-יאמינו בי

בכל האתות אשר עשיתי בקרבך:

אכנו בדבר

אפנו בדבר ואורשנו

ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו:

משה ליי: ואמרו
הגוים

ויאמר משה אל-יהוה

ושמעו מצרים

כי-העלית בכחך את-העם הזה מקרבך:

ואמרו אל-יושב הארץ הזאת

שמעו כי-אתה יהוה בקרב העם הזה

אשר-עין בעין נראה |

אתה יהוה ועננך עמד עליהם

ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם

ובעמוד אש לילה:

והמתה את-העם הזה כאיש אחד

ואמרו הגוים אשר-שמעו את-שמעך לאמר:

ואמרו הגוים מבלתי
יכולת

מבלתי וכלת יהוה

להביא את-העם הזה אל-הארץ אשר-נשבע להם

וישחטם במדבר:

יגדל כח אדני

וְעִתָּהּ יִגְדֹּל־נָא כַּח אֲדֹנָי

כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:

יְהוָה

אֶרְךָ אַפְּיִם וְרִב־חֶסֶד

נִשְׂא עוֹן וּפֶשַׁע

וְנִקָּה לֹא וְנִקָּה

פֶּקֶד עוֹן אֲבוֹת עַל־בְּנֵים

עַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־רִבְעִים:

סְלַח־נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגִדֹּל חֶסֶדְךָ

וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לְעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֵּה:

סלח נא

י. סלחתי

וַיֹּאמֶר יְהוָה

סְלַח־תִּי כְּדַבַּרְךָ:

האנשים לא יראו

וַיֹּאמֶר חַי־אֲנִי

וַיִּמְלֵא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ:

כִּי כָל־הָאֲנָשִׁים

הָרְאִים אֶת־כְּבוֹדִי

וְאֶת־אֶתְתִּי

אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם וּבְמִדְבָּר

וַיִּנְסוּ אֹתִי זֶה עָשָׂה פְּעָמַיִם

וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי:

אִם־יִרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּם

וְכָל־מִנְאֲצֵי לֹא וְרִאוּהָ:

כלב יבא

וְעַבְדִּי כָלֵב

עֵקֶב הִיטָה רוּחַ אַחֲרַי עִמּוֹ
וַיִּמְלֵא אַחֲרַי
וַהֲבִיאתִיו אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בָּא שָׁמָּה
וַזְרַעֵנִי יוֹרְשָׁנָה:

וַהֲעַמְלִקֵי וַהֲכַנְעֵנִי יוֹשֵׁב בְּעַמְּךָ
מִחֹר
פָּנּוּ וּסְעוּ לָכֶם הַמְדַבְּרֵי דְרֹךְ יִסְסוּף:

סעו המדבר

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

הפטרת שחרית

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

זה יום צום אבחרהו

ביום הכיפורים מפטירים כי כה אמר רם ונשא וגו'. (מגילה לא) וברש"י שמתחילים 'ואמר סולו סולו'. אך לפי חלוקת הפרשיות הוא סיום הפרשה שקדמה לה לפיכך הבאתיה כולה

אתם ילדי פשע

ישעיה פרק נז
פרשה רכז
(סתומה)

זרע מנאף ותזונה:

בני עונה

על-מי תתענגו

תאריכו לשון

על-מי תרחיבו פה

הלוא אתם

זרע שקר:

ילדי פשע

תחת כל-עץ רענן

הנחמים באלים

תחת סעפי הסלעים:

שחטי הולדים בנחלים

הם הם גורלך

בחלקי-נחל חלקך

העליות מנחה

גם-להם שפכת נסך

העל אלה אנחם:

עבדת לזרים

גם-שם עלית לזבח זבח:

על הר-גבה ונשא שמת משכבך

כי מאתי גלית ותעלי

ואחר הדלת והמזוזה שמת זכרוןך

אהבת משכבם יד חזית:

הרחבת משכבך ותכרת-לך מהם

ותרבי רקחוד

ותשרי למלך בשמן

ותשפילי עד-שאול:

ותשלחי צריך עד-מרחק

לא אמרת נושא

ברב דרכך וגעת

על-כן לא חלית:

חית ירך מצאת

לא זכרת אותי

כי תכזבי

ואת-מי דאגת ותיראי

לא-שמת על-לבך

ואותי לא זכרת

ואותי לא תיראי:	הלא אני מחשה ומעלם
ואת-מעשיך ולא יועילוך:	אני אגיד צדקתך
ואת-כלם ישא-רוח וקח-הכל	בזעקך וצילך קבו-צוך
ויירש הר-קדשי:	והחוסה בי ינחל-ארץ
הרימו מכשול מדרך עמי:	ואמר סלוי-סלו פנו-דרך

שכן עד וקדוש שמו	כִּי כֹה אָמַר רַם וְנִשְׂא
ואת-דפא ושפל-רוח	<small>פרשה רכה (סתומה)</small>
ולהחיות לב נדפאים:	מרום וקדוש אשכון
ולא לנצח אקצוף	להחיות רוח שפלים
ונשמות אני עשיתי:	כי לא לעולם אריב
ואכחו הסתר ואקצוף	כיריח מלפני יעטוף
	בעון בצעו קצפתי
	וילך שוכב בדרך לבו:
ואנחהו	דרכיו ראיתי וארפאהו
לו ולאבליו:	ואשלם נחמים

ה' ידפא לעמו

שלום לכל ולא לרשעים

בזרא ניב שפתים
 שלום | שלום לרחוק ולקרוב
 אמר יהוה ורפאתיו:
 והרשעים פים נגרש כי השקט לא יוכל
 אין שלום
 אמר אלהי לרשעים:

יי לנביא: הגד לעם
למה ידרשוני

כְּשׁוֹפֵר הָרֶם קוֹלְךָ
וּלְבַיִת יַעֲקֹב חֲטֵאתֶם:
וְדַעַת דְּרָכֵי יַחֲפָצוּן
וּמִשְׁפָּט אֱלֹהֵי לֹא עוֹב
קִרְבַּת אֱלֹהִים יַחֲפָצוּן:

פּרָק נח קרא בגרון אל־תחשֶׁד
וְהַגֵּד לְעַמִּי פִשְׁעִם
וְאוֹתֵי יוֹם יוֹם וְדַרְשׁוֹן
כְּגֹי אֲשֶׁר־צָדְקָה עָשָׂה
וּשְׂאֵלוֹנֵי מִשְׁפָּטֵי־צָדֵק

שאלתם שלא ענית
בצומם

עֲנִינוּ נַפְשֵׁנוּ וְלֹא תִדַע
וְכָל־עַצְבֵיכֶם תִּנְגְּשׁוּ:
וּלְהַכּוֹת בְּאַגְרָף רָשָׁע לֹא־תִצְמוּ

לְמָה צָמְנוּ וְלֹא רִאִית
הֵן בְּיוֹם צָמְכֶם תִּמְצְאוּ־חֶפֶץ
הֵן לְרִיב וּמִצָּה תִצְמוּ
כְּיוֹם לְהַשְׁמִיעַ בְּמִרוֹם קוֹלְכֶם:

צום שאינו נבחר

יוֹם עֲנֹת אָדָם נַפְשׁוֹ
וְשֶׁק וְאָפֶל יִצְיַע
וְיוֹם רִצּוֹן לִיהוָה:

הַכּוֹה יִהְיֶה צוֹם אֲבַחְרֶהוּ
הַלֵּכֵף כְּאֶגְמֹן רֵאשׁוֹ
הַלְוָה תִּקְרָא־צוֹם

צום נבחר

הַתֵּר אֲגִדֹּת מוֹטָה
וְכָל־מוֹטָה תִּנְתַּקוּ:

הַלּוֹא זֶה צוֹם אֲבַחְרֶהוּ
פֶתַח חֲרָצְבוֹת רָשָׁע
וּשְׁלַח רִצּוֹצִים חֲפָשִׁים

אם

וְעַנְיִים מְרוּדִים תְּבִיא בֵּית
וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם:

הַלּוֹא פָרַס לְרַעַב לַחֲמֹד
כִּי־תִרְאֶה עֵרֶם וּכְסִיתוּ

אז

וְאַרְכַּתְךָ מֵהֲרָה תִצְמַח
כְּבוֹד יִהְיֶה וְיִאֶסְפְּךָ:
תִּשְׁוַע וְיֹאמַר הֲנִי

אִז יִבְקַע כְּשֹׁחַר אוֹרֶךְ
וְהַלֵּךְ לִפְנֵי צִדְקֶךָ
אִז תִּקְרָא וְיִהְיֶה יַעֲנֶה

אם

שְׁלַח אֲצַבֵּעַ וּדְבַר־אוֹן:

אִם־תִּסּוֹר מִתּוֹכְךָ מוֹטָה

וּנְפֹשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ
וְאַפְלֹתְךָ כְּצֹהָרִים:

וְתַפֵּק לְרַעַב נַפְשְׁךָ
וְזַרַח בְּחֹשֶׁךְ אֹרֶךְ

וּנְחַךְ יְהוָה תִּמְיֵד

וְעִצְמֹתֶיךָ יַחְלוּזַ
וּכְמוֹצֵא מַיִם אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ מִימָיו:
מוֹסְדֵי דוֹר-וְדוֹר תִּקְוָמָם
מִשְׁכַּב נְתִיבוֹת לְשֹׁבֵת:

וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשְׁךָ
וְהוֹיֵת כִּגֵן רוּחַ
וּבְנֵי מִמְדַּ חֲרֻבוֹת עוֹלָם
וּקְרֵא לְךָ גֵּדֵר פְּרִין

עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קִדְשִׁי
לְקִדּוֹשׁ יְהוָה מְכַבֵּד
מִמְצֹא חֲפָצֶךָ וּדְבַר דְּבַר:

אִם-תִּשְׁיֵב מִשְׁבֵּת רִגְלֶךָ
וּקְרֵאת לְשֹׁבֵת עֲנֵג
וּכְבֹּדְתוּ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ

אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל-יְהוָה

וְהֶאֱכַלְתֶּיךָ טַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ

וְהִרְכַּבְתֶּיךָ עַל-כַּמְתֵּי אֶרֶץ

כִּי פִי יְהוָה דְּבַר:

אז

אם

אז

קריאת מנחה

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

פרשת איסורי עריות

פתיחה לאיסורי עריות

לא תעשו כמערים וכנען

משפטי תעשו

ושמרתם חקותי

כלל שאר בשר

ספר ויקרא
פרשת אחרי
מות
פרשה נד
(פתחה)
סדר טו
פרקי יח

וידבר יהוה אל-משה לאמר:

דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם

אני יהוה אלהיכם:

כמעשה ארץ-מצרים

אשר ישבתם-בה

לא תעשו

וכמעשה ארץ-כנען

אשר אני מביא אתכם שמה

לא תעשו

ובחקתיהם לא תלכו:

את-משפטי תעשו

ואת-חקתי תשמרו ללכת בהם

אני יהוה אלהיכם:

ושמרתם את-חקתי ואת-משפטי

אשר יעשה אתם הארם וחי בהם

אני יהוה:

נה (סתומה) איש איש

אל-כל-שאר בשרו

לא תקרבו לגלות ערוה

אַנִּי יְהוָה:

עֲרוֹת אֲבִיךָ וְעֲרוֹת אִמֶּךָ לֹא תַגְלֶה (נו (פתוחה)

אִמֶּךָ הוּא
לֹא תַגְלֶה עֲרוֹתֶיהָ:

עֲרוֹת אִשְׁת־אֲבִיךָ לֹא תַגְלֶה (נו (סתומה)

עֲרוֹת אֲבִיךָ הוּא:

עֲרוֹת אַחֻוֹתֶיךָ (נט (סתומה)

בַּת-אֲבִיךָ אוֹ בַת-אִמֶּךָ
מוֹלְדַת בַּיִת אוֹ מוֹלְדַת חוּץ
לֹא תַגְלֶה עֲרוֹתֶיךָ:

עֲרוֹת בַּת-בְּנֶיךָ אוֹ בַת-בְּתֻרְךָ (נט (סתומה)

לֹא תַגְלֶה עֲרוֹתֶיךָ
כִּי עֲרוֹתֶיךָ הֵנָּה:

עֲרוֹת בַּת-אִשְׁת־אֲבִיךָ מוֹלְדַת אֲבִיךָ (ס (סתומה)

אַחֻוֹתֶיךָ הוּא
לֹא תַגְלֶה עֲרוֹתֶיהָ:

ערוות אביך

אמך

אשת אביך

ערוותך

אחותך

בת בנך או בת בתך

בת אשת אביך

שאר אביך ואמך

אחות אביך

סא (פתוחה) עֲרוֹת אַחוֹת־אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה
שָׂאֵר אָבִיךָ הוּא:

אחות אמך

סב (סתומה) עֲרוֹת אַחוֹת־אִמְךָ לֹא תִגְלֶה
כִּי־שָׂאֵר אִמְךָ הוּא:

דודתך

אשת אחי אביך

סג (סתומה) עֲרוֹת אַחֵי־אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה
אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרָב
דְּדֹתְךָ הוּא:

אשת בנך

כלתך

סד (סתומה) עֲרוֹת כְּלַתְּךָ לֹא תִגְלֶה
אִשְׁתְּ בְנֶךָ הוּא
לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתֶיהָ:

ערות אחיך

אשת אחיך

סה (פתוחה) עֲרוֹת אִשְׁת־אָחִיךָ לֹא תִגְלֶה

עֲרוֹת אֶחִיד הוּא:

עֲרוֹת אִשָּׁה וּבִתָּה לֹא תִגְלֶה (סו (סתומה)

אֶת־בֵּת־בְּנֵהָ

וְאֶת־בֵּת־בִּתָּהָ

לֹא תִקַּח לְגִלוֹת עֲרוֹתָהּ

שֶׁאֵרָה הֵנָּה

זְמַה הוּא:

וְאִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ לֹא תִקַּח

לְצִרֵּי

לְגִלוֹת עֲרוֹתָהּ עֲלֶיהָ בַּחַיִּיהָ:

וְאֶל־אִשָּׁה בְּנִדַת טַמְאָתָהּ

לֹא תִקְרַב

לְגִלוֹת עֲרוֹתָהּ:

וְאֶל־אִשֶּׁת עַמִּיתְךָ

שאר אשתך

אשה ובתה

אשה אל אחותה

נדה

אשה בנדת טומאתה

אשת עמיתך

אשת עמיתך

לֹא־תִתֵּן שְׁכֵבְתֶךָ לְזָרַע
לְטִמְאָה־בָּהּ:

מולד

וּמִזְרַעָךְ
לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לְמִלֶּךְ
וְלֹא תַחַלֵּל אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ
אֲנִי יְהוָה:

תועבה

זכר

וְאֶת־זִכְרֹךְ
לֹא תִשְׁכַּח מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה
תוֹעֵבָה הוּא:

תבל

בהמה

וּבְכַל־בְּהֵמָה
לֹא־תִתֵּן שְׁכֵבְתֶךָ
לְטִמְאָה־בָּהּ:

אשה לפני בהמה

וְאִשָּׁה לֹא־תַעֲמִיד לְפָנַי בְּהֵמָה לְרִבְעָה
תִּבְלֵהוּ הוּא:

אֶל־תִּטְמְאוּ בְּכָל־אֱלֹהִים
כִּי בְּכָל־אֱלֹהִים נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר־אֲנִי מִשְׁלַח מִפְּנֵיכֶם:
וּתְטַמְּא הָאָרֶץ
וְאֶפְקֹד עֲוֹנָה עָלֶיהָ
וּתְקַא הָאָרֶץ אֶת־יֹשְׁבֵיהָ:

וּשְׁמַרְתֶּם אֹתָם
אֶת־חֻקְתֵּי וְאֶת־מִשְׁפָּטֵי
וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכָּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֹהִים
הָאֲזֹרָח
וְהִגֵּר הִגֵּר בְּתוֹכְכֶם:
כִּי אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבֹת הָאֵל
עֲשׂוּ אֲנֹשֵׁי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם
וּתְטַמְּא הָאָרֶץ:

וְלֹא־תִקְיֵא הָאָרֶץ אֶתְכֶם
בְּטִמְאַכֶם אֹתָהּ
כְּאֲשֶׁר קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם:

כִּי כָל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכָּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֹהִים
וּנְכַרְתּוּ הַנְּפֹשׁוֹת הַעֲשֵׂת מִקְרֵב עִמָּם:

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמֵרֹתַי
לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת

סיום

באלה נטמאו ותקיא
הארץ

ואתם תשמרו ולא
תעשו

כי עשו הגוים

ולא תקיאו אתכם
הארץ

העושה ונכרתה

ושמרתם ולא תטמאו

מִחֲקוֹת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נֶעֱשׂוּ לְפָנֶיכֶם
וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

ספר יונה

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

שליחות יונה

דבר יי הראשון

פרק א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה בֶן־אָמִתַּי לֵאמֹר:

קֹם לְךָ אֶל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה

וּקְרָא עֲלֶיהָ

כִּי־עֲלֹתָהּ רַעַתְם לְפָנָי:

צווארך בחרוזים • יום הכיפורים • מקרא

יונה בים

ויברח יונה

וַיִּקַּם יוֹנָה לְבָרַח תְּרִשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה
וַיֵּרֶד יָפוֹ
וַיִּמְצָא אֹנִיָּה | בָּאָה תְרִשִׁישׁ
וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ
וַיֵּרֶד בָּהּ
לְבֹא עִמָּהֶם תְּרִשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה:

רוח סערה

וַיְהוֶה הַטִּיל רוּחַ-גְּדוּלָּה אֶל-הַיָּם
וַיְהִי סַעַר-גְּדוֹל בַּיָּם
וַהֲאֹנִיָּה חֲשָׁבָה לְהִשְׁבֵּר:
וַיִּרְאוּ הַמִּלְחָמִים
וַיִּזְעַקוּ אִישׁ אֶל-אֱלֹהָיו
וַיִּטְלוּ אֶת-הַכִּלִּים אֲשֶׁר בָּאֹנִיָּה אֶל-הַיָּם
לְהִקַּל מַעֲלֵיהֶם
וַיִּזְנֶה יָרֵד אֶל-יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה
וַיִּשְׁכַּב וַיִּרְדָּם:

רב החובל ליונה

וַיִּקְרַב אֵלָיו רֵב הַחֲבֵל וַיֹּאמֶר לוֹ
מַה-לָּךְ נִרְדָּם
קוּם קְרָא אֶל-אֱלֹהֶיךָ
אוּלִי יַתְעִשֶׂת
הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאכְד:

גודלות

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ

לְכוּ וּנְפִילָה גְדֻלֹת
וּנְדָעָה בְּשִׁלְמֵי הַרְעָה הַזֹּאת לָנוּ
וַיִּפְּלוּ גְדֻלֹת
וַיִּפֹּל הַגֹּדֶל עַל-יוֹנָה:

המלחים ליונה

וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי
הַגִּידָה-נָא לָנוּ
בְּאִשֶׁר לְמִי-הַרְעָה הַזֹּאת לָנוּ
מִהַמְּלֵאכֶתֶד
וּמֵאֲנֹן תָּבוֹא
מִה אֲרֻצֶּד
וְאִי-מִזֶּה עִם אֶתָּה:

יונה למלחים

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
עֲבְרֵי אֲנֹכִי
וְאֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יֹרֵא
אֲשֶׁר-עָשָׂה אֶת-הַיָּם וְאֶת-הַיַּבֵּשֶׁה:

ויראו האנשים

וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים וַיֵּרְאוּ גְדֻלָּה
וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי
מִה-זֹּאת עֲשִׂית
כִּי-יִדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי-מִלְּפָנָי יְהוָה הוּא בָּרַח
כִּי הִגִּיד לָהֶם:

המלחים ליונה: מה
נעשה לך

וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי
מִה-נַעֲשֶׂה לָּךְ
וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵינוּ
כִּי הִיָּס הוֹלֵךְ וְסֵעֵר:

יונה למלחים: הטילוני
לים

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם

שְׂאוּנִי וְהַטִּילוּנִי אֶל-הַיָּם

וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם

כִּי יִזְדַּע אָנֹכִי

כִּי בְשָׁלִי הַסַּעַר הַגָּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם:

ויחזרו לשוב

וַיִּחְזְרוּ הָאֲנָשִׁים לְהֵשִׁיב אֶל-הַיָּבֵשָׁה וְלֹא יָכְלוּ

כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסַעַר עֲלֵיהֶם:

תפלת המלחים

וַיִּקְרְאוּ אֶל-יְהוָה וַיֹּאמְרוּ

אָנָּה יְהוָה

אֵל-נֹא נֹאכְרָה בְּנַפְשׁ הָאִישׁ הַזֶּה

וְאֵל-תִּתֵּן עֲלֵינוּ דָם נָקִיא

כִּי-אַתָּה יְהוָה כַּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עֲשִׂיתָ:

ויטילוהו

וַיִּשְׂאוּ אֶת-יוֹנָה וַיַּטְּלוּהוּ אֶל-הַיָּם

וַיַּעֲמֵד הַיָּם מִזַּעַפּוֹ:

ויראו ויזבחו

וַיִּרְאוּ הָאֲנָשִׁים יָרְאָה גְדוֹלָה אֶת-יְהוָה

וַיִּזְבְּחוּ-זֶבַח לַיהוָה וַיִּדְרוּ נְדָרִים:

וימן יי דג

וַיִּמָּן יְהוָה דָּג גְּדוֹל לְבַלַּע אֶת-יוֹנָה

וַיְהִי יוֹנָה בְּמַעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלֹת:

תפלת יונה במעי הדג

וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל-יְהוָה אֱלֹהָיו מִמַּעַי הַדָּגָה:

וַיֹּאמֶר

קָרָאתִי מִצָּרָה לִי אֶל-יְהוָה

וַיַּעֲנֵנִי

שמעת קולי:
ונהר וסבבני
עלי עברי:
מנגד עיניך
אלהיכל קדשך:

סוף חבוש לראשי:
הארץ ברחיה בערו לעולם
יהוה אלהי:
את יהוה זכרתי
אלהיכל קדשך:
חסדס ועוב:
אשר נדרתי אשלמה

מבטן שאול שועתי
ותשליכני מצולה בלבב ומים
כל משבריד וגלוד
ואני אמרתי נגרשתי
אף אוסיף להבוט
אפפוני מים עד נפש
תהום וסבבני
לקצבי הרים ורדתי
ותעל משחת חני
בהתעטף עלי נפשי
ותבוא אליך תפלותי
משמרים הבלי שוא
ואני בקול תודה אובחה לך
ישועתה ליהוה:

ויאמר יהוה לדג
ויקא את יונה אל היבשה:

ויקא הדג את יונה

יונה בנינוה

פרק ג

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה שְׁנִית לֵאמֹר:
קוּם לךְ אֶל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה
וּקְרֵא אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה
אֲשֶׁר אֲנֹכִי דֹבֵר אֵלֶיךָ:

דבר יי ליונה
שנית

וילך יונה לנינוה

וַיִּקַּם יוֹנָה
וַיֵּלֶךְ אֶל־נִינְוָה כְּדַבַּר יְהוָה
וַנִּינְוָה הִיְתָה עִיר־גְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים
מֵהֶלֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים:
וַיַּחַל יוֹנָה לְכוּא בְּעִיר
מֵהֶלֶךְ יוֹם אֶחָד

קריאת יונה בנינוה

וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר
עוֹד אַרְבַּעִים יוֹם וַנִּינְוָה נִהְפָּכֶת:

תשובת אנשי
נינוה

וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי נִינְוָה בְּאֱלֹהִים
וַיִּקְרְאוּ־צוֹם וַיִּלְבְּשׂוּ שָׂקִים
מִגְּדוֹלָם וְעַד־קִטְנָם:

ויגע למלך נינוה

וַיִּגַע הַדָּבָר אֶל־מֶלֶךְ נִינְוָה
וַיִּקַּם מִכְּסֹא
וַיַּעֲבֵר אֶדְרֵתוֹ מֵעִלְיוֹ

ויכס שק

וישב על-האפר:

ויזעק

ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר

האדם והבהמה הבקר והצאן

אל-יטעמו מאומה

אל-ירעו ומים אל-ישתו:

ויתכסו שקים האדם והבהמה

ויקראו אל-אלהים בחזקה

וישבו איש מדרכו הרעה

ומן-החמס אשר בכפיהם:

מי-יודע ישוב ונחם האלהים

ושב מחרון אפו

ולא נאכר:

וירא האלהים את-מעשיהם

כי-שבו מדרכם הרעה

וינחם האלהים

על-הרעה אשר-דבר לעשות-להם

ולא עשה:

דבר מלך נינוה

וירא אלהים את
מעשיהם וינחם

יונה אחר נינוה

תפלת יונה

וירע ליונה

תפלת יונה

פרק ו' וירע אל-יונה רעה גדולה ויחר לו:

ויתפלל אל-יהוה

ויאמר

אָנָּה יְהוָה

הֲלוֹאֲנִי רָבִי עַד־הָיִיתִי עַל־אֲדָמָתִי

עַל־כֵּן קָדַמְתִּי לְבְרַח תְּרַשִּׁישָׁה

כִּי יָדַעְתִּי

כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי־חַיִּים וְרַחֲמִים

אָרְךָ אֲפִים וְרַב־חֶסֶד

וְנָחַם עַל־הָרָעָה:

וַעֲתָה יְהוָה

קַח־נָא אֶת־נַפְשִׁי מִמֶּנִּי

כִּי טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי:

וַיֹּאמֶר יְהוָה

הֲהִיטֵב חָרָה לְךָ:

י' ליונה: היטב חרה
לך

סוכת יונה

יונה בסוכה מחוץ לעיר

וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן־הָעִיר

וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לְעִיר

וַיַּעַשׂ לוֹ שֵׁם סֹכָה

וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בְּצֶל

עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה מַה־יְהִיָּה בְּעִיר:

קיקיון

וַיִּמַּן יְהוָה־אֱלֹהִים קִיקְיוֹן

וַיַּעַל מֵעַל לְיוֹנָה

לְהִיּוֹת צֶל־עַל־רֹאשׁוֹ

לְהַצִּיל לוֹ מִרְעַתוֹ

וַיִּשְׂמַח יוֹנָה עַל־הַקִּיקְיוֹן שֶׁמַּחַה גְּדוּלָּה:

תולעת

וַיִּמַּן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בְּעִלּוֹת הַשָּׁחַר לְמַחֲרַת

וַתֵּךְ אֶת־הַקִּיקְיוֹן וַיִּיבֶשׁ:

וַיְהִי | כְּזֶרַח הַשֶּׁמֶשׁ

וַיִּמַּן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית

יונה: טוב מותי

וַתֵּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יוֹנָה

וַיִּתְעַלֵּף

וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוּת

וַיֹּאמֶר

טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי:

אלהים ליונה: ההיטב חרה לך

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה

הַהִיטֵב חָרָה־לְךָ עַל־הַקִּיקְיוֹן

יונה: עד מות

וַיֹּאמֶר

הַיֵּטֵב חָרָה־לִּי עַד־מוֹת:

וַיֹּאמֶר יְהוָה

אַתָּה חֹסֵת עַל־הַקִּיקְיֹון

אֲשֶׁר לֹא־עֲמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתּוֹ

שָׁבוּן־לִילָה הִיָּה וּבֶן־לִילָה אָבֵד:

וְאַנִּי לֹא אֲחֹס עַל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה

אֲשֶׁר יִשְׁבֶּה הָרְבֵה מִשְׁתִּים־עֹשֶׂה רַבּוֹ אֲדָם

אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בֵּין־יָמֵינוֹ לְשִׁמְאֹלֹ

וּבַהֲמָה רָבָה:

״: אתה חסת על
הקיקיון